

63/S

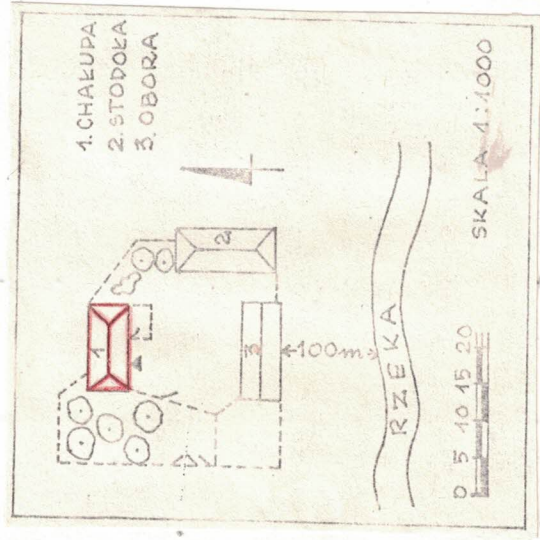
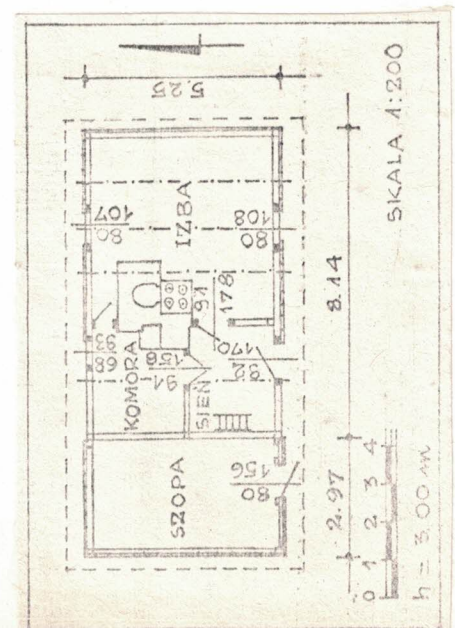
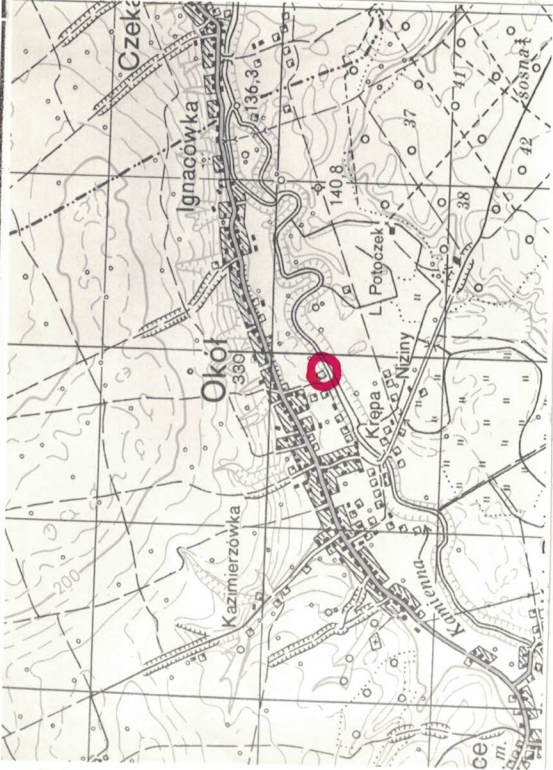
1. Obiekt

CHAŁUPA

2. Czas powstania
1921 r.

3. Miejscowość
OKOŁ nr hipoteczny

11. Zdjęcie, plan sytuacyjny, rzuty

4. Adres
OKOŁ nr 156
nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna
województwo kieleckie
gmina Bałtów

6. Poprzednie nazwy miejscowości
J.W.

7. Przynależność administracyjna
przed 1.VI.1975

województwo kieleckie
powiat opatowski

8. Właściciel i jego adres
Muzeum Wsi Kieleckiej w Tokarni

9. Użytkownik i jego adres
J.W.

10. Rejestr zabytków

Nr data

autor zdjęć
data wykonania
miejsce przechowywania negatywów
S. Machała, I/1980 r., PP PKZ O/Kielce.

Chałupa została wzniesiona w 1921 r. Jej fundatorem był Stanisław Kulasiewicz. Ostatnim właścicielem obiektu, przed kupieniem go do Muzeum Wsi Kieleckiej w Tokarni, był Bolesław Kulasiewicz - syn Stanisława. W roku 1981 chałupę rozebrano i przewieziono na teren skansenu, gdzie została złożona pod wiatą.

W 1934 r. zewnętrzne ściany izby oszalowano deskami. Po II wojnie światowej zmienione zostały ramy okienne - zachowując swój pierwotny kształt. W ramy te wprawiono także pierwotne szyby. W 1961 roku przebudowano komin nad dachem. Górna jego część ułożona z kamienia spojonego gliną została rozebrana i wzniesiono ją z białej cegły.

Chałupa wchodzi w skład zagrody partyzanckiej. Charakterystycznym elementem budynku jest podziemne przejście z komory do szopy - skąd po odsunięciu deski w ścianie, można było wyjść na zewnątrz budynku.

W zagrodzie Kulasiewiczów w 1980 r. znajdowały się następujące budynki: chałupa, obora i stodoła. Interesujący nas obiekt usytuowany był przy północnej granicy siedliska, frontem w kierunku południowym. Przy wschodniej granicy działki stała stodoła / z 1922 r. / - również kupiona do skansenu, a przy zachodniej obora z cegły / z 1960 r. /. Zagroda ogrodzona była płotem sztachetowym. Przy chałupie - od strony południowej, znajdował się ogródek kwiatowy, przy oborze od strony zachodniej - ogródek warzywny. Pomędzy chałupą a drogą, znajdował się sad. Poza drzewami owocowymi, na terenie zagrody rosły także brzozy i olchy. W odległości ok. 100 m od zagrody znajduje się rzeka.

Chałupa reprezentuje typ szerokofrontowy, półteratraktowy. Składa się z izby, sieni i komory. Do ściany zachodniej komory, debudowana jest szopa. Pod częścią komory i szopy znajduje się podziemne przejście - kryjówka partyzantów w czasie II wojny światowej. Posadowienie - przyciesie na podmurówce z kamieni. Ściany - z krawędziaków, węglowanych na nakładkę dwustronną ukleśną. Ściany izby z zewnątrz są oszalowane pionowo deskami. Ściany wewnętrzne - obielone wapnem. Ściany szopy w konstrukcji ryglowej, szalowane deskami. Otwory okienne - w łątkach. Okna dwukwaterowe, cztero i sześciokątne. Otwory drzwiowe - w łątkach. Drzwi spagowe, zawieszane na zawiasach pasowych, zapatrzone w kłamki paluchowe / przy sieni i komorze / oraz w zamek / przy izbie / Powąły - belkowe, nagie. Podłogi - tylko w komorze jest podłoga z desek, na legarach. W izbie - gliniana polepa, a w sieni - wylewa betonowa / pierwotnie gliniana polepa /. Urządzenia ogniowe - w izbie znajdują się: kaflowy trzon kuchenny, okap nad trzosem oraz piec chlebowy i piec ogrzewczy. Dach - trzyspadowy z naczołem, od strony wschodniej, krokwiowo-belkowy, posztyty słomą na gładko.

14. Kubatura
240 m³

15. Powierzchnia użytkowa
34,41 m²

16. Przeznaczenie pierwotne
mieszkalne

17. Użytkowanie obecne
muzealne

18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja

19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)

Stan techniczny obiektu podczas robiórki przedstawiał się następująco. Przyciesie były porażone przez owady i zawilgocone. Belki w zrębnie były porażone przez owady i w niektórych miejscach spróchniały. W znacznym stopniu zniszczone były więźba dachowa i poszycie.

20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie

wymiana więźby dachu i poszycia.

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

22. Bibliografia

B. Matynia, T. Susło, Inwentaryzacja konserwatorska chałupy z Okołu nr 156, gm. Bałtów, woj. kieleckie, Kielce 1980, ss. 2, rys. 14, fot. 7.

- Muzeum Wsi Kieleckiej,
- PP PKZ O/Kielce, Pracownia Projektowa.

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)
Negatywy 6x6, Prac. Fotograficzna PP PKZ O/Kielce.
Negatywy nr. 38714-elewacja południowa
38716-elewacja północno-wschodnia
38816-elewacja północna
38818-elewacja północno-zachodnia
38820-okno izby (od strony południowej)
38821-urządzenia ogniowe w izbie
38822-drzwi między izbą a komorą
65185-plan Okołu

24. Uwagi różne

Budowa obiektu współfinansowana z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013, Osi Priorytetowej II "Wsparcie innowacyjności, budowa społeczeństwa informacyjnego oraz wzrost potencjału inwestycyjnego regionu" Działania 2.3 Promocja gospodarcza i turystyczna regionu w ramach projektu pn. "Rozbudowa Muzeum Wsi Kieleckiej - Parku Einograficznego w Tokarni w celu zachowania dziedzictwa kulturowego - podniesienie atrakcyjności turystycznej regionu" o numerze WND-RPSW.02.03.00-26-033/10.

25. Wypełnił

mgr Edward Traczyński
II/1985 r.

26. Sprawdził

Załączniki :wkładka.